

3.2.12. Jurisdiktion – handlinger begået helt eller delvist i Danmark

Efter artikel 9, stk. 1, litra j, i forslaget til rammeafgørelse kan en anmodning om fuldbyrdelse afslås, hvis dommen om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning vedrører handlinger, som efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller delvist på fuldbyrdelsesstatens territorium eller på et sted, der ligestilles hermed. For så vidt angår domme, der vedrører lovovertrædelser, som kun delvist er begået på fuldbyrdelsesstatens territorium eller på et sted, der ligestilles dermed, kan fuldbyrdelse kun afslås under ekstraordinære omstændigheder og efter en konkret vurdering, hvor der skal lægges vægt på, om en større eller væsentlig del af overtrædelser er begået i udstedelsesstaten, jf. artikel 9, stk. 1a.

1970-konventionen indeholder en generel mulighed for at afslå fuldbyrdelse, hvis handlingen er begået uden for udstedelsesstatens territorium, jf. artikel 6, litra g.

Afslagsgrunden er medtaget i forslaget til § 29 f, nr. 5, og er fakultativ, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

3.2.13. Reststraffens længde

Efter rammeafgørelsens artikel 9, stk. 1, litra e, i forslaget til rammeafgørelse kan fuldbyrdelse afslås, hvis der på det tidspunkt, hvor den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten modtog dommen, mangler at blive afsonet mindre end seks måneder af sanktionen.

Tilsvarende betingelse gælder efter artikel 3, stk. 1, litra c, i Europarådets konvention om overførelse af domfældte.

Afslagsgrunden har til formål at forhindre overførelse af domfældte, der kun mangler at afsone en mindre del af deres sanktion, når en sådan overførelse, som under visse betingelser kan gennemføres uden samtykke fra den domfældte, vil være uhensigtsmæssig og uproportional.

Justitsministeriet har på den baggrund valgt at medtage denne afslagsgrund i forslaget til § 29 f, nr. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

3.3. Behandling af sager om fuldbyrdelse af fængselsstraf

Forslaget til rammeafgørelse indeholder flere formelle krav til behandlingen af anmodninger om overførelse, end der gælder i dag efter Europarådets konvention om overførelse af domfældte og 1970-konventionen. Som nævnt ovenfor indeholder forslaget til

rammeafgørelse både frister for sagernes behandling, regler om gensidig underretning mellem de to implicerede medlemsstater, udsættelse mv.

Disse regler foreslås fortrinsvis gennemført ved en ændring af bestemmelserne i lovens § 48 om de formelle krav samt kapitel 12 om behandlingen af anmodninger om fuldbyrdelse af endelige strafferetlige afgørelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 13 og nr. 24-27, samt bemærkningerne hertil.

3.3.1. Den kompetente myndighed, behandlingen af sagen og frister for afgørelsen

Efter artikel 2 i forslaget til rammeafgørelse udpeger hver medlemsstat en eller flere kompetente myndigheder til at træffe afgørelser efter rammeafgørelsens regler. Efter artikel 10 er det den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten, der træffer afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af en idømt fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning på baggrund af attesten og dommen fra udstedelsesstaten. Afgørelsen skal efter artikel 10, stk. 2, som udgangspunkt træffes inden 90 dage. Efter forslaget til rammeafgørelse er det overladt til medlemsstaterne at bestemme, om afgørelserne træffes administrativt eller af en domstol.

Efter den gældende § 54 har justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kompetencen til at træffe afgørelse om anmodninger om fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf og konfiskationsafgørelser omfattet af loven.

Lovforslagets § 1, nr. 24, indebærer, at justitsministeren endvidere får kompetence til at træffe afgørelser om fuldbyrdelse af fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, hvis justitsministeren finder, at fuldbyrdelsen skal afslås, jf. den foreslåede ændring af § 54, stk. 1. Det forudsættes, at kompetencen indtil videre vil ligge centralt i Justitsministeriet. Justitsministeriet skal således tage stilling til, om de i denne lov nærmere afgrænsede afslags- eller udsættelsesgrunde foreligger, og om en afslagsgrund i bekræftende fald skal føre til, at anmodningen om fuldbyrdelse afslås.

Ifølge artikel 5, stk. 2, i forslaget til rammeafgørelse skal den domfældte have mulighed for at give sin mening til kende mundtligt eller skriftligt, inden udstedelsesmyndigheden beslutter at fremsende en anmodning om fuldbyrdelse af en dom til en anden medlemsstat. Udstedelsesstaten skal tage hensyn til den domfældtes mening, når det besluttes, om dommen skal fremsendes. Den domfældtes mening skal sendes til fuldbyrdelsesstaten, men fuldbyrdelsesstaten er – i